

ctore, baculo, & cæcitate; quod prius per se sine
 omni posset molestia consummare. Igitur quæ accide-
 rant ei, narravit omnia Pontifici, nec verba ejuse-
 guerunt artificio, quibus ipsa cæcitas probabilis e-
 rat expositio. Ad hæc Pontifex vehementer expave-
 vescens, timuit periculum vitæ suæ, quia & ipse sibi
 conscivit super eadem transgressione. Quapropter
 festinans errata officijs superare sedulis, sepulcrum
 S. viri adiit humilis. Ibi quoque sacrum corpus de
 sepulcro transtulit, translatumque in eadem Ecclesia
 reverenter collocavit. In translatione autem beati
 corporis de sepulcro, rediit adempta oculorum sa-
 nitas presbytero. In quo laudanda est clementia mul-
 tiplex optimi Domini, per merita & orationem mi-
 litis egregij, qui corporali verberè, plagam recidit
 futuram animæ; & tamen eidem verberi corporis, ce-
 lerem exitum concessit medicus utilis.

Cap. VI. Mulier paralytica curatur.

Multa quidem & alia fecit Jesus propè has reli-
 quas miracula, inter quæ censemus hoc dici & au-
 diri dignum, quod jam nunc referre volumus in me-
 dium. Igitur aquam, qua Pontificis jussione, sacræ
 lotæ sunt reliquæ, in bonam spem reservabant DEI
 famulæ: non in vanum credentes eam dignam re-
 servatione, quia quæ salutare corpus lavando tetige-
 rat, salutari tactu carere non poterat. Certè, quia
 fides earum bona, simplex, & prudens fuit; fides bo-
 na, ad bonum opus ascendere meruit. Nam mulier
 quædam paralytica, longo scilicet tempore omni
 membro-

